

RAJSKÉ SVĚTLO

Programovací partner: GK 12
Rodina světla (GK 5, 9, 11, 26)

Fyziologie: hypofýza
Aminokyselina: threonin

STÍN 11 ZATEMNĚNÍ

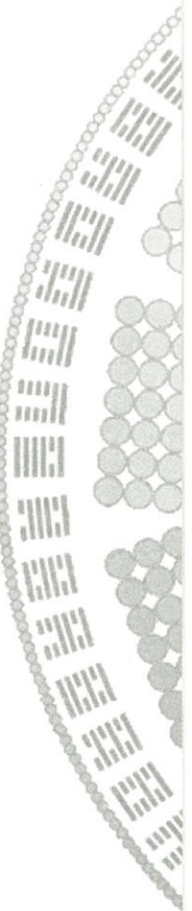
FAŠISTICKÝ REŽIM LIDSKÉHO EGA

GK 11 nám otevírá cestu ke zcela novému světu – světu světla. Právě tento genový klíč dává pojmenování důležité genetické a chemické skupině zvané *Rodina světla*. Týká se lidského vidění – vnitřního i vnějšího. Proto je výrazně spojen s lidským okem a se způsobem, jakým jsou skrze zraková centra mozkové kůry převáděny do mozku obrazy ve formě představ. Tento genetický kodon nám podává fascinující studii světla a jeho potenciálu. Prostřednictvím GK 11 programuje naši DNA aminokyselina threonin. Threonin také kóduje další tři genové klíče – GK 5, GK 26 a GK 9. Každý z těchto genových klíčů se týká jiného kódu, kterým je člověk spojen se světlem. Siddhi 5 zvané Bezčasovost nám na nejvyšší úrovni vědomí ukazuje, jak lze ukončit čas tím, že ho spojíme se světlem prostřednictvím prostoru. Proto vede přesáhnutí rychlosti světla současně k překročení hranic času, a tudíž i prostoru. Siddhi 26 s názvem Neviditelnost se týká nadpřirozené schopnosti ovládat lidské vnímání světla prostřednictvím magnetismu. A siddhi 9 zvané Nepřemožitelnost uplatňuje laserové zaostření světla k tomu, aby rozpustilo naši fyzickou realitu, čímž nás může učinit skutečně všemocnými.

Na každý z těchto čtyř genových klíčů lze pohlížet optikou jejich stínových frekvencí, jež názorně ilustrují, jak hluboce je lidské utrpení propojeno s naší schopností či neschopností jasného vidění, a ta zase závisí na našem vnímání světla. V případě stínu a daru 11 zkoumáme překážky mezi světlem a lidskou myslí. Stín 11 staví překážky mezi světlo a způsob, jakým náš mozek toto světlo zpracovává, interpretuje a předává dál. Jinými slovy, stín 11 zkrusluje celé naše prožívání světa. A proto představuje energetické pole iluze, bludu a zatemnění.

Většina lidí na naší planetě vnímá jen velmi omezené pásmo světelného vlnění. To znamená, že nevidí realitu jasně. To, co většina lidí považuje za realitu, je velmi matný a zkreslený obraz skutečné reality. Stín 11 velmi omezuje specifické funkce pravé hemisféry lidského mozku – toho aspektu lidské mysli, který nevnímá vzorce a fakta vyjádřená prostřednictvím jazyka a čísel, ale vidí realitu jako množství propojených a intuitivně chápaných fraktálních obrazců, vyvěrajících z nejhlubších zákoutí našeho mozku. Pravá hemisféra byla dlouho považována za ženskou část mozku – je to laterální způsob myšlení – intuitivní a umělecká stránka naší mysli. Kdybychom tušili, jak velmi je naše vnímání reality bez úplného fungování této ženské přirozenosti omezeno, byli bychom zcela jistě šokováni.

Stín 11 zvaný Zatemnění nás staví do nitra virtuální reality vytvořené kombinací programovacího partnerství stínu 11 a stínu 12 Ješitnosti. Tato realita je naprosto zatemněná, a proto jsme svůj život schopni vidět jen jako velmi omezený soubor parametrů. Funguje to následovně: Stín 11, zastupující ženský pól mozku, vytváří v člověku pole strachu. Obrazy přicházející z pravé hemisféry nemohou být pod naší kontrolou a ani nám nedávají smysl. Většinou jsou odsunuty do temných vod naší mysli, kde se vynořují jako utajené fantazie, potlačené touhy, nejrůznější emoce a skryté pohnutky. Mužsky orientovaná levá hemisféra (popsaná ve stínu 17) se následně stává dominantní, protože používá logiku jako prostředek kontroly nad naší realitou. Zatímco pravá hemisféra se zdá chaotická, nelogická a idealistická, levá hemisféra je hlasem kontroly a rozumu.



Další část tohoto příběhu vychází z druhé polaridy našeho genomu, a sice ze stínu 12, který k programování užívá nikoli světlo, ale zvuk. Překládá abstraktně orientovanou realitu stínu 11 do vnitřního jazyka, neuro-lingvistické vykonstruované reality, kterou zpětně promítáme na svět. V centru této virtuální reality sedí naše malé oddělené já, kontrolovaná iluze, udržovaná pohromadě fašistickým vnitřním režimem, který užívá zvuk a světlo k neustálé manipulaci. Jinými slovy, stíny 11 a 12 nám dovolují vidět a slyšet jen to, co chtějí, abychom viděli a slyšeli. Pokud vám to připadá povědomé, je to proto, že náš vnější svět má tendenci zrcadlit vnitřní realitu. Stín 12 Ješitnost je označením falešného protagonisty sedícího uprostřed naší obrazovky, jenž utváří základ falešné reality celé naší planety. Mnoho dalších systémů a tradic dalo tomuto vnitřnímu konstruktovi pojmenování ego.

Ego neboli oddělené já je tedy výplodem našeho kolektivního genetického podmiňujícího formování; tím, že toto podmiňování rozpoznáme, může být ego rozpuštěno. Je to nesmírně delikátní operace, která je základem většiny duchovních systémů a určitých typů psychoanalýzy. Člověk má obrovský strach z potlačovaných částí pravé hemisféry mozku. Pokud otevřeme stavidla pravé mozkové hemisféry pomocí nějaké šamanské praktiky, meditační techniky, drog, psychoterapie či umění, vystavujeme svou dosavadní vykonstruovanou realitu velkému nebezpečí. Zpočátku může člověka náhle zaplavit příval potlačených představ valících se z podvědomí, které náš vnitřní jazyk (levá mozková hemisféra) nemusí umět zpracovat a výsledky takového rozpouštění integrovat. Proto jsou podobné vnitřní události chápány jako smrt a mohou často vyústit až v bludy, jak se strach snaží ztotožnit s archetypy nořícími se z pravé mozkové hemisféry.

Tajemství GK11 a pravé hemisféry je tajemstvím archetypů. Každý jednotlivý element nebo obraz vycházející z podvědomí zastupuje nějaký archetyp – kolektivně sdílený alchymický obraz, který reflektuje proces rozpouštění ega. Existují archetypy, které nás děsí, a archetypy, které nás fascinují. V moderním světě si kolektivní vědomí našlo cestu k archetypům prostřednictvím příběhů, televize a filmu. Archetypům nemůžeme uniknout, protože jsou projekcí naší vlastní psyché. Skutečná síla archetypu je v jeho biofyzikální reakci v našem těle. Nejsou to jen obrazy, které můžeme objektivně vnímat; jsou to neurologické spoje, které stimulují celé naše tělo pomocí chemické továrny ve žlázách našeho těla. I když se snažíme archetypům, ze kterých máme největší strach, vyhnout, nikdy se nám to nepodaří. Čím více před nimi utíkáme, tím více nás pronásledují. Tak si stále znovu vytváříme právě ty situace, které tak nesnášíme, a to zvláště ve vztazích, kde archetyp na sebe bere často podobu našeho partnera.

Stín 11 je pravým minovým polem našich ztracených snů, únikového chování, potlačování, viny a popírání. Pokud začneme věřit všem obrazům, jež přicházejí v našich snech, a necháme je dozrát v naší představivosti, začneme se probouzet z falešného snu, ve kterém jsme uvíznuli. Probuzení z takového stavu je velkou zkušeností. Znamená to vystoupit ven z iluze, ve které žije zbytek světa, a kráčet svou vlastní cestou, odlišnou od cesty většiny ostatních. Je to krok, který musíme jednou udělat, abychom se přesunuli od stínu k daru. Pokud se nám nakonec podaří takový odvážný vnitřní krok učinit, potom sen, který jsme v sobě nosili tak dlouho, s námi zatře, probudí nás a ukáže nám nové nekonečné horizonty.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 11 – FANTAZÍROVÁNÍ

Pokud je archetypální představivost pravé mozkové hemisféry potlačena, obrátí se dovnitř a vytváří v člověku svět fantazie. Na fantazii není nic špatného, pokud si najde zdravé a kreativní uplatnění, ale ve většině případů tomu tak není. Základem potlačení je strach, a pokud není tento strach přijat, bere naší duši i našemu tělu spoustu energie. Když nežijeme svůj život, uniká nám energie z těla a to může vést k různým problémům s fyzickým zdravím. A ještě hůře: pokud vnitřní fantazie nenajdou tvořivé vyjádření, zabraňují člověku naplnit jeho pravý osud. Naše skutečné předurčení se totiž skrývá až za těmito fantaziemi. Čím déle v sobě zadržujeme své fantazie, tím více se pokrývají, až původní jednoduchý archetyp nabere zvrácenou temnou podobu. Dokud za jejich pokrivenou podobu nepřevzeme zodpovědnost, nemůžeme v sobě uvolnit svou tvůrčí sílu.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 11 – BLUD

Reaktivní podoba je zakořeněna v popírání a v hněvu a své vnitřní fantazie promítá na vnější svět, kde se je snaží uskutečnit. Kdyby přijala svůj hněv a za ním ukrytý strach, umožnila by vnitřním archetypům projevit se ve světě. Ale reaktivní podoba to nikdy nedovolí. Neustále používá vnější svět k tomu, aby se schovala před tím, co v sobě přechovává. Tito lidé nosí v hlavě úžasné nápady, ale nikdy je nerealizují. Stav hlubokého popírání jim nedovoluje vzdát se svých vnitřních představ o tom, čím by se jednou mohli stát. A tak vlastně spějí k velkému zklamání či dokonce zhroucení. Jejich klamné představy jsou pokusem o externalizaci falešného snu, který v sobě skrývá hlubší a skutečný sen. Dokud se tento skutečný sen neodhalí, objevuje se jen jakési hezky vypadající pozlátka, které nemá sílu se skutečně manifestovat.

DAR 11 IDEALISMUS

MAGICKÝ REALISMUS

Dar 11 je jedním z významných darů dnešní doby. Čím více lidí bude mít odvahu hrát si se svou představivostí a tvořivou silou přicházející z pravé mozkové hemisféry, tím zdravější bude náš svět. Potlačení ženské energie a žen obecně v průběhu našich dějin je přímým projevem chemické nerovnováhy v našem mozku, způsobené stínem 11. Představy, které jsou v nás uvězněny, jsou výsledkem tlaku naší minulosti. Jinak řečeno, tyto obrazy jsou naše vzpomínky. Nejsou to navíc naše osobní vzpomínky, ale patří k naší kolektivní paměti, která v nás byla po tisíciletí potlačována. Tyto vzpomínky v nás přežívají v podobě archetypů. Ve chvíli, kdy poznáme, čeho je archetyp schopen, začínáme pracovat s dynamickou energií daru 11 – s energií Idealismu.

Idealismus získal v moderním světě špatnou pověst. Nahlížíme na něj jako na opak realismu. Realismus chápeme jako sílu něco uskutečňovat, zatímco idealismus vidíme spíše jako slabost. Dar 60 zvaný Realismus nám však sděluje tuto magickou pravdu: Aby se stal zázrak, není potřeba nic víc než nějaká forma struktury a otevřená mysl. A to není v žádném případě v rozporu se skutečnou povahou idealismu. To, co lidé pokládají za idealismus, je ve skutečnosti stín 11 Zatmění, který nedokáže uskutečnit své sny. Aby se mohl idealismus manifestovat ve světě, potřebuje nějakou strukturu. Je tady však ještě jedno velké ale, a tím je, že musíme nejdříve zjistit, jaké jsou naše skutečné sny a ideály.

Ve chvíli, kdy se začneme zabývat archetypy daru 11, otevíráme stavidla zdánlivě chaotickým představám našeho vnitřního světa. Pokud tak však učiníme bez přípravy, může nás zaskočit řetězová reakce, jež bude nevyhnutelně následovat a jejímž vyústěním mohou být nejrůznější bludy. Než začneme s archetypy pracovat, musíme si být vědomi, že cokoli budeme cítit a zažívat, je pouze projekcí naší psyché. Například když si začneme připadat jako Buddha nebo zažíváme sílu mesiáše, nesmíme se s tímto archetypem ztotožnit, ale naopak ho musíme chápat jako alchymické stadium našeho vnitřního psychického procesu. Co je nebezpečné, je právě ztotožnění. Na ztotožnění se zakládá celá koncepce o existenci minulých životů. Identifikace s nějakou historickou postavou se může jevit jako neškodná, ale ve skutečnosti zabraňuje hlubšímu proniknutí archetypu do našeho nitra. Archetypy se pohybují ve fraktálních vzorcích, z minulosti do budoucnosti a naopak. Jediným bezpečným místem je přítomnost, protože jedině s přítomností se nemůžeme ztotožnit.

Idealismus představuje stále proudění archetypální paměti do světa formy. Pokud se tato může volně pohybovat, mohou se skutečné sny manifestovat ve hmotě. Jednou z nezákladnějších věcí na snech je to, že nikdy dopředu nevíme, jakou konečnou podobu ve světě forem naberou. Důvěrně známý je nám pouze chvějivý pocit, který probouzejí hluboko v našem srdci. Naše mysl však vykouzlí kolem našich snů a ideálů konkrétní vizuální obrazy, a právě zde vznikají potenciální bloky. Musíme věřit v sílu svého snu a současně se vzdát představ toho, jak má vypadat. Každý obraz, který vidíme, každý archetyp nebo mytická zkušenost, kterou prožíváme, je součástí řeky pohybující se od minulosti k budoucnosti a naopak. Právě proto je skutečnou podstatou daru 11 schopnost hrát si s archetypy, které vyvstávají před naším vnitřním zrakem a vstupují do našeho života. Tento hravý přístup nám zabrání ztotožňovat se s tím, co prožíváme.

Asi jsme pochopili, že dar 11 je světem kouzel a pohádek, ale nepodceňujme jeho skutečnou moc. Pokud energie idealismu dostane správnou strukturu, pak vskutku *dokáže* v našem vnějším životě manifestovat velké věci. Díky daru 11 v nás víří všechny podoby přírodního světa. Je to země kmenových totemů – bytostí nesoucích mocnou sílu předků. Každá kultura takovými totemy oplývá. Dokonce i v našem moderním světě používáme různé symboly a zvířata k reprezentaci našeho podnikání a života. Každý z těchto symbolů, pokud rezonuje s naším vnitřním ideálem, v sobě nese skutečnou moc. Ve světě daru 11 je všechno symbolem nekonečného vzorce velkých archetypů, pohybujících se z nehmotného světa do světa formy – od minulosti do budoucnosti, prostřednictvím živoucí tepny přítomnosti.

Až se jako lidstvo naučíme opět využívat svou pravou hemisféru, přineseme do světa forem tolik potřebnou rovnováhu. Výsledek se projeví ve světě kolem nás ve chvíli, kdy odezní patriarchální formy a ženský princip se sladí s mužským v rovnováze. To je skutečným smyslem doby, ve které žijeme. Proto tak mocně proudí původní kmenové vědomosti zpět do kolektivního vědomí naší planety. Díky daru 11 se vrací na svět pravá magie.

SIDDHI 11 SVĚTLO

VYTRHNOUT STROM POZNÁNÍ DOBRA A ZLA I S KOŘENY

Archetypický proud GK 11 nás nese jedinečným směrem k našemu vlastnímu posílení a cestou se setkává s mnoha zvraty a zákrutami, vzlety i pády. Nezbývá nám, než projít všemi zkouškami, neuhnout jim z cesty a nakonec je přijmout jako součást svého údělu. V závěru nastane okamžik, kdy se všechny archetypy, se kterými se setkáváme, začnou slévat do stále menšího počtu archetypů, až se nakonec sloučí v jeden jediný primární archetyp. Tento obraz či bytost bude konečným výsledkem našeho vývoje. Představuje destilaci všech aspektů naší povahy a jeho podoba je tak mocná, že přinese doslova ukončení procesu vývoje a růstu. Člověk musí na nějaký čas zůstat sedět tváří v tvář tomuto vnitřnímu démonu a vnímat všechny pocity s ním spojené – posvátnou úctu, hrůzu, zmatek i lásku. Jakýkoli tvar, který by chtěla naše mysl tomuto výtvaru dát, je ihned přímo pohlcen extrémně vysokými frekvencemi tohoto archetypu. Tento primární archetyp nese v různých kulturách a učeních různá jména. Ve freudovské psychologii je to *doppelgänger*, dvojník, pro gnostiky je to strážce prahu a pro křesťany ďábel pokušitel. Představuje souhrn všech kolektivních projekcí dobra a zla.

Při konfrontaci s tímto vnitřním démonem se začíná naše oddělené já v archetypu rozpouštět. Každá projekce nebo potřeba ztotožnění je z naší psyché postupně vymýcena. Když je tento proces u konce, projeví se v člověku poprvé skutečná realita. Je to, jako by se svět pročistil. Všechny formy prozaňuje světlo – jasné čisté světlo; nikoli fyzické světlo, ale inteligence, která je mimo jakoukoli identifikaci. Vstupujeme do božské mysli a těla. Tento vzácný jev je projevem siddhi 11 a je typickým znakem jednoho ze siddhických stavů. Viděno lineárním sledem událostí je siddhi 11 výsledkem toho, co se stane, když je všechna archetypální paměť, uložená v kolektivním podvědomí, odfiltrována a vyjádřena prostřednictvím individuálního života. Je to, jako bychom protrhli závoj, který odděluje člověka od mytického pádu. Znovu spatříme svět očima dítěte – jako biblickou rajskou zahradu.

Siddhi 11 nám umožňuje vnímat skutečnou podstatu mysli jako prázdnotu a prostornost a prožívat mysl, či spíše ne-mysl, v mozku jako čisté světlo. Světlo je ve světě hmoty metaforou pro vyzarování boží přítomnosti. Světlo siddhi 11 není oním světlem, které běžně vnímáme očima, avšak pro ty, kteří se nacházejí mimo stav siddhi, je toto označení nejbližší tomu, co lze slovy vyjádřit. Se světlem přichází nepopsatelný dech klidu, který se neustále ve vlnách uvolňuje z každé jednotlivé formy, na kterou se podíváme. To, co bylo na úrovni daru považováno za magické, je nyní považováno za přirozenost reality. Zde platí ono velké mysterium, že světlo lze nalézt jen v temnotě. Pro člověka žijícího v tomto siddhi už není nic zatemněno a nikdo se nemůže schovat. Vše se měří na základě světla a frekvence a je naprosto jasné, kdo je autentický a kdo pouze předstírá.

Pro toho, kdo dosáhl siddhi 11, je vše světlem. Zdá se být oděný do světla, protože nic jiného nevidí. Pokud se stane učitelem, což je více než pravděpodobné díky jeho porozumění lidské mysli, neustále odráží své vlastní světlo a zároveň vede ostatní do jejich temnoty. Velkým paradoxem těch, kdo pochopí

čisté světlo siddhi 11, je to, že zdánlivě vedou ostatní pryč od světla, i když jejich skutečným záměrem je přitáhnout je blíže ke světlu. Ten, kdo vnáší toto siddhi do světa, přináší vizi skutečné budoucnosti celého lidstva. Vrací se ve svém vědomí zpět na začátek času, jen aby všude kolem sebe viděl naplnění evoluce. I když současný svět zdaleka nevypadá jako ráj, tito lidé v něm žijí neustále, což je jejich velký paradox.

Po celou dobu lidských dějin přicházely na svět určité generace, které držely klíč ke specifickým evolučním skokům v planetárním vědomí. U příslušníků těchto generací se v určitých astrologických postaveních vyskytuje hojná aktivace daru 11. Tito lidé jsou idealisté, kteří přicházejí na svět, aby jej měnili. Naposledy se to stalo během průmyslové revoluce ve Velké Británii, která udala další směr vývoje moderního světa, jak jej dnes známe. V takových obdobích se také najde pár probuzených nositelů siddhi 11, kteří přinášejí světu novou duchovní vizi budoucnosti. Shodou okolností právě v době, kdy je psána tato kniha, se na svět rodí další taková generace, ale s odlišným předurčením. Budoucí idealisté přinesou do světa více siddhické frekvence a budou pokládat základy nové velké revoluce, ale tentokrát nikoli technické. Budoucí revoluce bude transformací samotného lidského ducha.

Siddhi 11 už zmátlo hodně lidí. V moderním hnutí new age obrovsky přibývá lidí, kteří aktivně hledají světlo, slibované tímto siddhi. Avšak nikdo, kdo tohoto siddhi dosáhl, se nevyhnul cestě nejtemnějšími stránkami své psyché. Touha objevit své vnitřní světlo může být lemována dobrými úmysly, ale z velké části vyvěrá ze stínu 11, který chce světlo, aniž by musel přijmout temnotou. Výsledkem je velmi silná stínová dynamika projevující se v současném světě. Nejviditelnější je v rozšířených světových náboženstvích, která hledají světlo tam nahoře. Světlo se však nikdy nenacházelo mimo nás, naopak, skrývá se hluboko ve hmotě. Je málo známým paradoxním zákonem, že i v té nejhustší hmotě se ukrývají ty nejvyšší vibrace a že skutečný vzestup se děje směrem dolů a dovnitř.

Velkým úkolem dnešního světa je vnést jasnost do vesmírného tématu dobra a zla. Kolektivní vědomí kvůli svému lineárnímu uvažování levé mozkové hemisféry vyzdvihuje světlo nade všechno ostatní. Jako protiklad světla staví ženský princip temnoty, přicházející z pravé mozkové hemisféry. Vyhrocení temnoty proto vždy předchází průlom skutečného světla, jež je něčím jiným než naše chápání světla, založené na našich projekcích. Čisté světlo siddhi 11 nemá co dělat s pojmem dobra a zla; představuje překročení duality. Z toho je zřejmé, jak výrazně je GK 11 provázán s oblastí duchovna a náboženství. To nám také dává schopnost pochopit hloubku křesťanského mýtu o ráji a stromu poznání dobra a zla. Dokud nahlédneme na věci jako na dobré a špatné, ztotožňujeme se s vyhnáním z ráje. Až v budoucnu zachvátí lidstvo velká mutace, která bude vyvolána genovým klíčem 55, siddhi 11 rozevře dokořán naše vnímání světa a symbolicky vytrhne strom poznání dobra a zla i s kořeny. Tímto okamžikem budeme vyživováni přímo ze stromu života, ze kterého proudí světlo. Toto světlo se stane naší potravou a bude vyživovat naše jemnohmotná těla, čímž nás pomalu rozpustí v samotném srdci stvoření.

Poslední důležitá informace pocházející z genového klíče 11 a jeho siddhi se týká posunu vědomí spojeného s rokem 2012. Po přečtení GK 55 pochopíme, jak se toto datum vztahuje k Velké změně, kterou náš lidský druh v současnosti prochází. Rok 2012, nazvaný Melodická rezonance, přivedl naši planetu do geometrického vyrovnání s centrem naší galaxie. Tuto událost předvídalý mnohé domorodé kultury po mnoho tisíc let. Ve velkém kruhu šedesáti čtyř genových klíčů má každý genový klíč přesnou polohu ve vztahu k vesmíru, a tak filtruje vesmírný proud, který vstupuje do našeho planetárního systému. GK 11 se geometricky vztahuje přímo ke galaktickému středu. Právě odtud vyzaruje světlo proudící tímto genovým klíčem. S rokem 2012 doputovalo čiré světlo z galaktického středu k naší planetě a začíná rychle transformovat celý náš ekosystém. To aktivuje naši DNA, ta začne vyzarovat své vnitřní světlo a vyvolávat v mnoha lidech stavy siddhi. Tím se bude exponenciálně zvyšovat frekvenční pole celého lidstva i samotné Gaia.

Laterální myšlení je protikladem k pojmu vertikální myšlení, které probíhá v krocích, jež mají svou logickou stavbu a posloupnost, a vyhledává směr vedoucí k cíli. Laterální myšlení naproti tomu dělá skoky a snaží se o vytvoření co největšího počtu alternativ; nesnaží se sledovat jeden určitý směr, ale vytvářet nové směry. Laterální myšlení neobdohází a odstraňuje zábrany spojené se „správností“ a „nesprávností“. Zatímco vertikální myšlení zaručuje nalezení minimálního řešení, laterální myšlení zvyšuje šanci nalezení maximálního (optimálního) řešení, ale nezaručuje nic. Při vertikálním myšlení blokuje negativismus některé cesty. Řešení jsou často označována jako „chybná“ kvůli referenčnímu rámci. V laterálním myšlení se předpokládá, že rámec se může změnit natolik, že řešení, považované dříve za nevhodné, se může stát optimálním; nechává proto všechny cesty otevřené.